

Indskrænkninger har vakt mindre behagelige Følelser adskillige Steder, hvor de har fundet Sted. Nu er der vistnok ikke med Hensyn til Retskredsene sket noget, man i større Udstrækning har Grund til at beklage sig over. Noget anderledes er jeg tilbøjelig til at tro, det stiller sig med Politikredsene; dog herom kan der maaske være forskellige Meninger. Der er imidlertid et Spørgsmaal, der rejser sig rundt omkring i Landet, naar man ser paa den Udvikling, der har fundet Sted, og det er Spørgsmaalet om, hvorvidt der i Virkeligheden er opnaaet økonomiske Fordele ved den Sammenlægning af Politikredsene, der har fundet Sted. Naar dette Spørgsmaal har rejst sig saa mange Steder, er det jo, fordi man ikke har kunnet undgaa at lægge Mærke til, at Politimestrene og deres Fuldmægtige i meget stor Udstrækning har været paa Færde og maattet være paa Færde i Embeds Medfør, og det har medført — det kan Befolkningen sige sig selv — meget store Befordringsudgifter. Nu hersker der i mange Kredse Uklarhed over, hvilke Kasser der skal dække Politimestrenes Befordringsudgifter, og jeg kunde have Lyst til at spørge den højtærede Justitsminister, om han vil være et kommende Udvalg behjælpelig med at faa opklaret, hvor stærkt Politimestrenes og Politifuldmægtigenes Befordringsudgifter er steget efter Retsplejereformens Gennemførelse og som Følge af Sammenlægning og Omlægning af Politikredsene.

Idet jeg nævner dette, finder jeg Anledning til at tilføje, at der vistnok hist og her administrativt er sket Omlægninger og Forflyttelser, som det volder Befolkningen Besværlighed at forstaa Rimeligheden af. Jeg har saaledes lagt Mærke til, at der har været Kritik fremme med Hensyn til en Ordning, der administrativt er gennemført ovre paa Lolland, hvor en Politimester er flyttet fra et centralt Sted i Politikredsen ud i Udkanten. Jeg tænker her paa Politimesteren i Maribo, der, hvis jeg ikke husker fejl, er forflyttet til en Udkant af Kredsen, til Nysted. Man har gjort mig opmærksom paa et Forhold, som man formener er ganske urimeligt, nemlig at det, at Politimesteren er forflyttet ud i en Udkant af Kredsen, kræver, at han mange Gange om Ugen skal køre i Bil til det centrale Sted, hvor der er mange flere Sager til Behandling, ligesom Ordningen i det hele taget forekommer Kredsens Befolkning ganske urimelig. Hvis denne Kritik er berettiget, forekommer det mig, at der er Anledning til at frem-

drage det her. I det hele taget tror jeg, der vil være Anledning til, at man kiger lidt nøjere paa dette Udgiftsspørgsmaal, som har vakt Betænkeligheder mange Steder i Landet.

Maa jeg ogsaa blot have Lov til at sige med Hensyn til ganske enkelte af Forslagets øvrige Bestemmelser, at jeg er glad ved Bestemmelsen om, at Stævninger herefter skal kunne forkyndes gennem Postvæsenet. Det er i Virkeligheden, synes jeg, forunderligt, at man ikke for længst har indført noget saadant. Det forekommer mig saa rimeligt at gaa til en Ordning som den, der her er foreslaaet, og muligt vil den kunne anvendes i endnu større Udstrækning, end her er tænkt. Der er dog ikke megen Mening i, at Stævningsmænd og andre skal ulejliges, naar man kan faa et Ærinde besørget paa den simple og praktiske Maade, som man kan ved Benyttelse af den udmærkede offentlige Institution, vi har i vort Lands Postvæsen.

Jeg vil dernæst gerne med Hensyn til et Ønske, der i Bemærkningerne til Lovforslaget angives at være fremkommet fra Underrettsdommerne her i Landet, nemlig Ønsket om at faa en Ændring i Retsplejelovens § 225 angaaende Behandlingen af Alimentionssager, udtrykke Forventning om, at man i det kommende Udvalg maa faa Lejlighed til at gøre sig bekendt med, hvorledes Dommerforeningen motiverer dette sit Ønske. Jeg har en Følelse af, at det vilde være heldigt, om man kunde faa en anden Ordning, og jeg tror, der kan findes en bedre Ordning, men maaske har Ministeren fuldkommen Ret, naar han siger noget om, at Udviklingen og de praktiske Forhold maa vise, hvorledes man i saa Henseende bedst griber Tingen an. Naar jeg nævner dette Spørgsmaal, er det i øvrigt ogsaa for at faa Lejlighed til at rette en Henstilling til den højtærede Justitsminister. Vi har alle lagt Mærke til, og mange af os har glædet os meget over, at Ministeren ved forskellige Lejligheder har taget Initiativet til en og anden god, praktisk lille Reform, f. Eks. da Ministeren tog Initiativet til den udmærkede Reform med Hensyn til Straffeattesterne. Jeg vil henstille til Ministeren, om han ikke, hvis det er muligt, kunde foranledige, at der bliver indført en anden Praksis med Hensyn til Teksten i de Bekendtgørelser, der pynter op eller ikke pynter op i „Statstidende“ vedrørende Alimentionssager. Jeg skulde tro, at det var muligt for Mi-